

лосердний, ласкавий, добрий, Матінко христіанам Заступнице, на добридень всім душам поморшним, щоби здорові жили, проживали, та унця, мамунцю шанували... щось не видно. Коби до буків не бралися. Або мені страх! Вже ра: підосили лалили і не спалили. Святий Отче Николає, сваяга Варваро... (чути за сценою голос Семена: Туда, туда, на прогалині хтось є!) О, вже йдуть, абисьте ноги поломили, драби, гунцвоти..

СЦЕНА IV.

(Входять: Семен, Антін, Роман, кількох людей з хору).

Кривий: (голосно:) Поратуйте люде, сироту бідну, поратуйте. З роси, води, нехай Бог дає..

Роман: Татусю, звідки ви?

Кривий: З далека, татунцю рідненький, із Кальварії святої, від Матеньки Пречистої, від Гошова, Милятина, дайте бідному каліці...

Семен: Діду, не бачили ви циганів тутки!

Кривий: Ой бачив я їх ой бачив. Аби їх Бог покарав, аби їх Бог осудив, аби світа чорного не бачили. Обрабували мене тамтої ночі дві милі звідси, обрабували, хлопця побили, ледво ми тутки затягнулися.

Семен: А звідки ви йдете?

Кривий: Від Семенівки. Я каліка, а хлопець (торкає його незнатно ногою) німий. А на що вам